

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających listem na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczтовой Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 32. Tel. 245. Skrz. poczt. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Reklamów nadających redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz milimetry przed tekstem 50 gr. W tekście i nadstawie 40 gr. za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 1,50. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonjalne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marji 32. — Telefon nr. 54.

Pakt czterech w świetle opinii jugosłowiańskiej.

Mała Ententa przeciwstawiła się energicznie i kategorycznie projektowi paktu czterech mocarstw, widząc w nim niebezpieczeństwo rozwinięcia kwestii rewizji granic oraz poddania mniejszych państw imperatywom dyrektoriatu mocarstw. Pakt w redakcji i edycji rzymskiej został wobec tego zgłodzony przez poprawki Mac Donalda i przedłożony jako projekt numer drugi. Ale i ten projekt nie utrzymał się długo przy życiu, Francja zażądała ze swej strony wprowadzenia rozmaitych zastrzeżeń i poprawek, które miałyby stępić i osłabić właściwe tendencje paktu. Jakim wreszcie wyjdzie z retorty dyplomatycznej pierwotny projekt rzymski paktu czterech — niewiadomo w tej chwili, gdyż różne wpływy i interwencje działają i ścierają się silnie w stolicach zachodnich.

Silne wrażenie sprawił projekt rzymski w Jugosławii, najbliższej sąsiadce Italii, z którą stosunki niekoniecznie były i są nacechowane poprawnością. Prasa jugosłowiańska zajęła się w pierwszym rzędzie oceną i analizą sytuacji politycznej w Europie, kładąc przytem duży nacisk na politykę nowych Niemiec. Zdaniem większości dzienników, przyczyną narodzin paktu rzymskiego było zwycięstwo Hitlera i zainstalowanie się jego u władzy. „Trgovinski Glasnik”, „Obzor” i inne dzienniki stwierdzają jednogłośnie istnienie ścisłego związku przyczynowego między inicjatywą Mussoliniego a kwestją t. zw. korytarza pomorskiego.

„Glasnik” np. pisze: „Dotychczas Italia zachowywała zawsze dużą rezerwę w kwestii korytarza i ociągała się zawsze z wyrażeniem swej opinii w tej sprawie. Teraz polityka włoska zmieniła front i zdecydowanie steruje w stronę Niemiec”.

„Jasną jest rzeczą, iż w tym wypadku nie odgrywają roli decydującej w polityce rządu włoskiego momenty uczuciowe, chęć wyrażenia sympatii dla faszyzmu niemieckiego, ani nawet pójścia na rękę planom i dążeniom rewizjonistów niemieckich. Italij chodzi o zupełnie inne problemy polityczne: zapędy hitlerowskie do zagarnięcia Austrii w orbitę swych wpływów i gorące sympatie hackenkreuzlerów austriackich dla kolegow z nad Szprewą, a zatem widmo Anszlusu w tej czy w innej postaci, zaniepokoiły mocno sfery rządzące Italii. Gdyby hitleryzm zatruł fował w Austrii, droga do Adriatyku mogłaby być zatarasowana przez, zwycięski pochod niemieczny, Italia miałaby jeszcze jednego antagonistę i konkurenta nad brzegami Adriatyku, a Trjst stałby się bramą wypadawo eksportu i handlu niemieckiego na cały Bliski Wschód”.

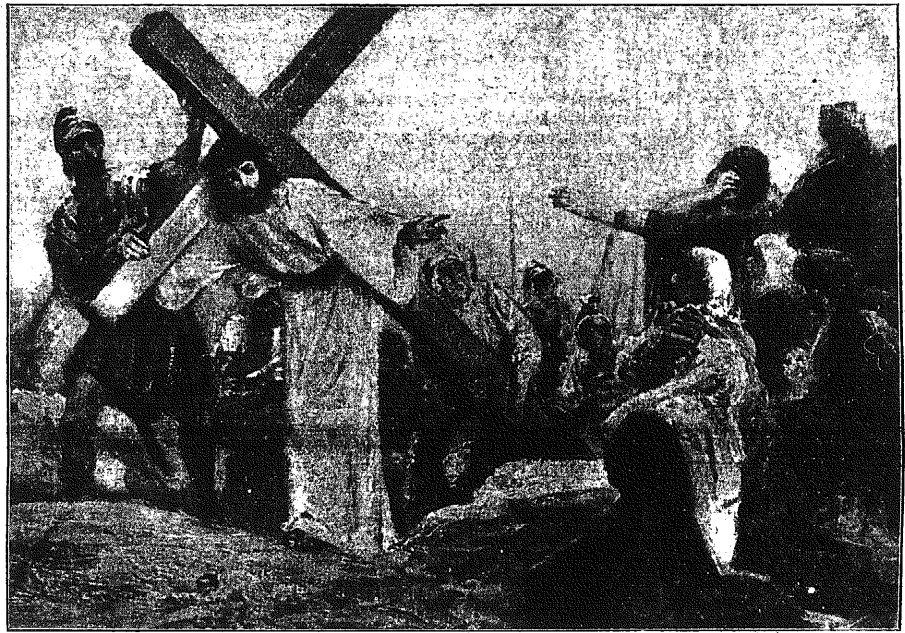
„Jeśli Italia nie stawia weta zapędem propagandy niemieckiej rewizjonistycznej i przygląda się spokojnie robocie Ro-

senbergów, których hasłem jest dawny „Drang nach Osten”, to czyni to dlatego, aby w myśl bismarckowskich tradycji odwieść konkurenta od właściwych celów, wskazując mu inne, łatwiejsze jakoby do osiągnięcia, a absorbujące całkowicie jego energię i siły żywotne”.

„Przytem ze strony Italii wysuwa się jednocześnie straszaka w postaci frontu słowiańskiego, który ma zagrozić jakoby zalewem wybrzeży Adriatyku i stworzyć barierę dla uprawnionych dążeń Italii na Bliski Wschód. Jest to argument nie oparty na niczem, gdyż widmo takiego lewlu i niebezpieczeństwa nie istniało nigdy w rzeczywistości. Natomiast Mała Ententa i Polska nie mogą, rzecz prosta, zgodzić się na to, aby cztery wielkie mocarstwa decydowały bez udziału zainteresowanych o takim czy innym przetasowa-

niu granic”.

Dzienniki jugosłowiańskie podkreślają pozątem ewentualność zupełnego rozbitcia Ligi Narodów w razie dojścia do skutku paktu rzymskiego. W tym wypadku Liga Narodów straciłaby zupełnie wszelkie znaczenie a uczestniczenie w niej pozbawione byłoby praktycznego sensu dla państw, które zostałyby poza ugrupowaniem czterech mocarstw, tworzących t. zw. dyrektorjat, E. R.

„A gdy Go wyprowadzili... towarzyszyła Mu liczna rzesza ludu i niewlast, które użalały się i biadały nad Nim. A Jezus odwrócił się do nich i rzekł: „Córki Jerozolimskie! Nie płaczcie nade Mną, ale płaczcie raczej nad sobą i nad swymi dziećmi!” Według opisu św. Łukasza.

Sensacyjne pogłoski o podróży amerykańskiej Mac Donalda

Mac Donald przez „pokojowe koncepcje” — może wywołać wojnę.

Paryz. — W tutejszych kołach dyplomatycznych bliskich ambasady brytyjskiej, krąży sensacyjne pogłoski, jakoby premier Mac Donald wystąpił miał w Waszyngtonie z kategorycznym żądaniem rewizji całego traktatu wersalskiego. Gdy by bowiem dotychczasowe postanowienia terytorjalne, wojskowe i tp. traktaty wersalskie pozostały w mocy, grozi Europie — tak uważa p. Mac Donald — konflikt zbrojny w najbliższej przyszłości.

W związku z powyższą rewelacją wiadomością twierdzącą niektórzy wybitni politycy francuscy, że Mac Donald uważa za odpowiedź Daladiera projekt paktu

czterech mocarstw za pogrzebany i że premier brytyjski starać się będzie w Ameryce o ponowne zmontowanie rewizjonistyczne planu, jaki w swoim czasie przedłożył w Rzymie.

Powyzsza wiadomość nie można inaczej traktować, jak jako próbę zaszczytowania Francji celem zmiany dotychczasowego jej stanowiska wobec paktu czterech, a w szczególności rewizjonistycznych pomysłów p. Mac Donalda.

Nie trzeba chyba tutaj podkreślać, że droga, o której p. Mac Donald sądzi, iż zabezpieczy pokój europejski, prowadzi prosto do wywołania wojny.

rzem Papenem. O ile Watykan wykazuje dużo dobrej woli dla porozumienia z nowymi Niemcami, o tyle stanowisko Watykanu wobec dążeń do utworzenia nowej partii katolickiej w Niemczech jest negatywne. Do rokowań o nowy konkordat nie przywiązuje się w Rzymie żadnego znaczenia, zwłaszcza, że istnieją wszystkie potrzebne konkordaty.

Znamienna demonstracja polsko-francuska w Paryżu.

Paryz. — Wtorkowe posiedzenie grupy parlamentarnej francusko-polskiej, z udziałem gości polskich, trwało do godz. 7.30 wieczorem. Obecnych było około 100 senatorów i deputowanych francuskich, którzy zebrani w specjalnej nowej sali pałacu bourbonńskiego, wysłuchali przemówień 5 delegatów polskich. Kolejnym zabrali głos ks. Radziwiłł, wicemarsz. Makowski, poseł Stróński, poseł Dębski i sen. hr. Rostworowski.

Nasi parlamentarzyści poinformowali kolegów francuskich o polskim punkcie widzenia w sprawie paktu czterech mocarstw, paktu nieagresji z Rosją i wogóle le całokształtu polityki zagranicznej.

Z kolei wygłosił b. premier Herriot nie zwyczajnie ciekawe i ważne przemówienie, w którym wytknął zasadnicze linie współpracy politycznej francusko-polskiej na terenie międzynarodowym. Przemówienie to, którego znaczenie jest ogromne, streszcza się w stwierdzeniu, że zarówno Francja, jak i Polska mogą przyczynić się wielce do utrzymania pokoju światowego przez zbliżenie z Rosją sowiecką.

Audjencja Papena i Goeringa u Papieża

Rzym. — W środę przed południem Papież przyjął na audjencji wicekanclerza Papena i premera pruskiego Goeringa.

Rozmowa Papieża z Papenem trwała pół godziny.

O godzinie 11 przyjął Papież premiera pruskiego Goeringa, który przybył w nowym uniformie komisariatu lotnictwa w towarzystwie adjutanta kapitana Koertera w uniformie szturmowca i radcy legalnego Saurmy. W półgodzinnej prawie rozmowie przedstawił Goering Papieżowi ogólne położenie w Niemczech, podkreślając przedewszystkiem siłę rządu narodowego.

Po audjencji papieskiej złożył Goering

wizytę kardynałowi sekretarzowi stanu Pacellemu, trwającą przeszło godzinę. Tematem rozmowy było położenie polityczne w Niemczech.

Przy opuszczaniu Watykanu przez Goeringa; zebrało się koło jego samochodu wielu Niemców, którzy zrobili mu owację i wznosili okrzyki, jak „Heil Hitler” itd. Nastąpiło wreszcie krótkie zwiedzenie bazyliki świętego Piotra.

O godzinie 13.30 odbyło się w willi Borghesse śniadanie, które Mussolini wydał na cześć obu ministrów niemieckich.

Berlin. — Według doniesienia „Berliner Tageblatt” z Rzymu, bawiacy tam przywódca partii centrowej prątał Kaas odbył dłuższą konferencję z wicekancler-

Chusta św. Weroniki.

